

Baložu Vidusskolas Dzīve

MANI ZIEMASSVĒTKI

Katru gadu nāk Ziemassvētki. Tie mums rada sirds siltumu, dod jaunas cerības un mīlestības pilnu vakaru.

Katru gadu Ziemassvētkos aizdedz kādu svecīti, tas nomierina; rotā arī eglīti. Gadi iet, bet eglīte vienmēr ir gaidīta mājās.

Ziemassvētku vakaram jābūt klusam, nevajadzētu uzvesties skaļi, kā tas tiek darīts, sagaidot Jauno gadu.

Ziemassvētki ir vēl pasakaināki, ja ārā viss ir balts. Tas sagādā vēl lielāku prieku. Ziemassvētki ir silts, jauks, satīcīgs vakars.

Ketija Beikune, 7. a

Katri Ziemassvētki ir kā mazs brīnums, kurš atnes dāvanas, prieku un sniegu. Tas ir kā balts palags, kas apsedz zemi un priecē daudzus.

Visvairāk tas iepriecina mazos bērnus.

Parasti Ziemassvētkus svin visa ģimene. Istabā stāv eglīte, zem eglītes – dāvanas. Īstie svētki sākas tikai vakarā. Māju pārņem piparkūku smarža, bērni steidz attaisīt dāvanas, pirms tam noskaitot dzejolīti.

Atvēruši, apbrīnojuši un izpētījuši dāvanas, bērni dodas celt sniegavīru. Nav vajadzīgas lielas svinības, lai sagādātu prieku, pietiek ar sniegu un mieru.

Austra Roze, 5. a

Kad Ziemassvētkos tu pamodies no rīta, tev ir svētku noskaņojums un tu zini, skaidri zini, ka Ziemassvētki beidzot ir klāt.

Par to liecina svētku rotājumi, eglītes un iztukšoti adventes kalendāri. Vakaros cilvēki nestaigā pa pilsētu, bet ir mājās vai pie draugiem, radiem. Bērni gaida dāvanas, pieaugušie rosās pa māju – sievietes pie plīts, vīrieši pie mājas izliek rotājumus.

Man šie svētki saistās ar eglītes rotāšanu, svētku cepeti un gaidīšanas prieku, kā arī dāvanām.

Helēna Mūrniece, 5. a

Man un manai ģimene Ziemassvētki pāiet jauki un mierīgi. Sanākam kopā izpušķojam eglīti, iededzam brīnumsvēcīti, ēdam Ziemassvētku ēdienus.

Apsveicam savus mīļos ar dāvanām. Aprunājamies, lai noskaidrotu, kā pavadīts šis gads.

Pats labākais ir tas, ka ģimenē viss mierīgi un valda jauka noskaņa. Stresa tāpat pietiek, un šis ir tas laiks, kad nav ne par ko jādodomā.

Roberta Anna Bambe, 5. a

VAI ZINĀJI, KA?

Ziemassvētkos vajaga deviņas reizes ēst, tad būs bagāts.

Ja cilvēks grib zināt savu nākotni, tad Ziemassvētku naktī jāapiet ap savu dzīvojamo ēku trīs reizes un pēc tam jāskatās logā, tur redzēs savu nākotni.

Kura meita grib precēties, tai Ziemassvētku rītā jāizslauka istaba, jāizber saslaukas ārā, uz tām jānoskatās un jāiesaucas: „Ū – ū!” Kurā pusē suns ieriesies, no tās puses nāks izredzētais tautu dēls.

VĒSTULE ZIEMAI

PRIECĪGUS ZIEMASSVĒTKUS!

Sveika, ziema!

Man Tev ir daudz kas sakāms. Es šogad ļoti vēlos sniegu un salu. Es vēlētos appikot savus draugus un izpriecāties uz apsniguša kalna. Varbūt Tu vēl neesi pamodusies no vasaras miega, vai arī nevēlies, lai šogad būtu sniegš un sala.

Es vēlētos ziemā braukt ar slēpēm no kalna un slidot kopā ar labākajiem draugiem, taisīt sniega eņģeļus un smieties. Bez sniega ziema nav interesanta un jautra. Ārā ir mitrs un vējains, ir dubļi un līst. Vakari ir tumši un garlaicīgi.

Man visjaukākie ziemā ir Ziemassvētki, kad tētis, pārgērbies par salatēti, ir paslēpis sniegā dāvanu maisu un mums jāiet meklēt. Ja nebūs sniega, ar brāli nevarēsim iet meklēt dāvanas.

Pat rīti nav tik skaisti, ja nav skaistā, mīkstā, pūkainā sniega. Dienas ilgst mūžīgi, jo nav sniega. Kad ir sniegš, man ir iedvesma uzvesties labi un labāk mācīties.

Ziemā ar draudzenēm slidojam pa Daugavas ledu, bet pirms tam notīrām sniegu. Bez sala mēs to nevarēsim izdarīt, tāpēc lūdzu – sūti, mīļā ziema, sniegu un salu, lai mēs varam priecāties.

Amanda Alkšere, 7.a

2009. gada 27. novembrī.

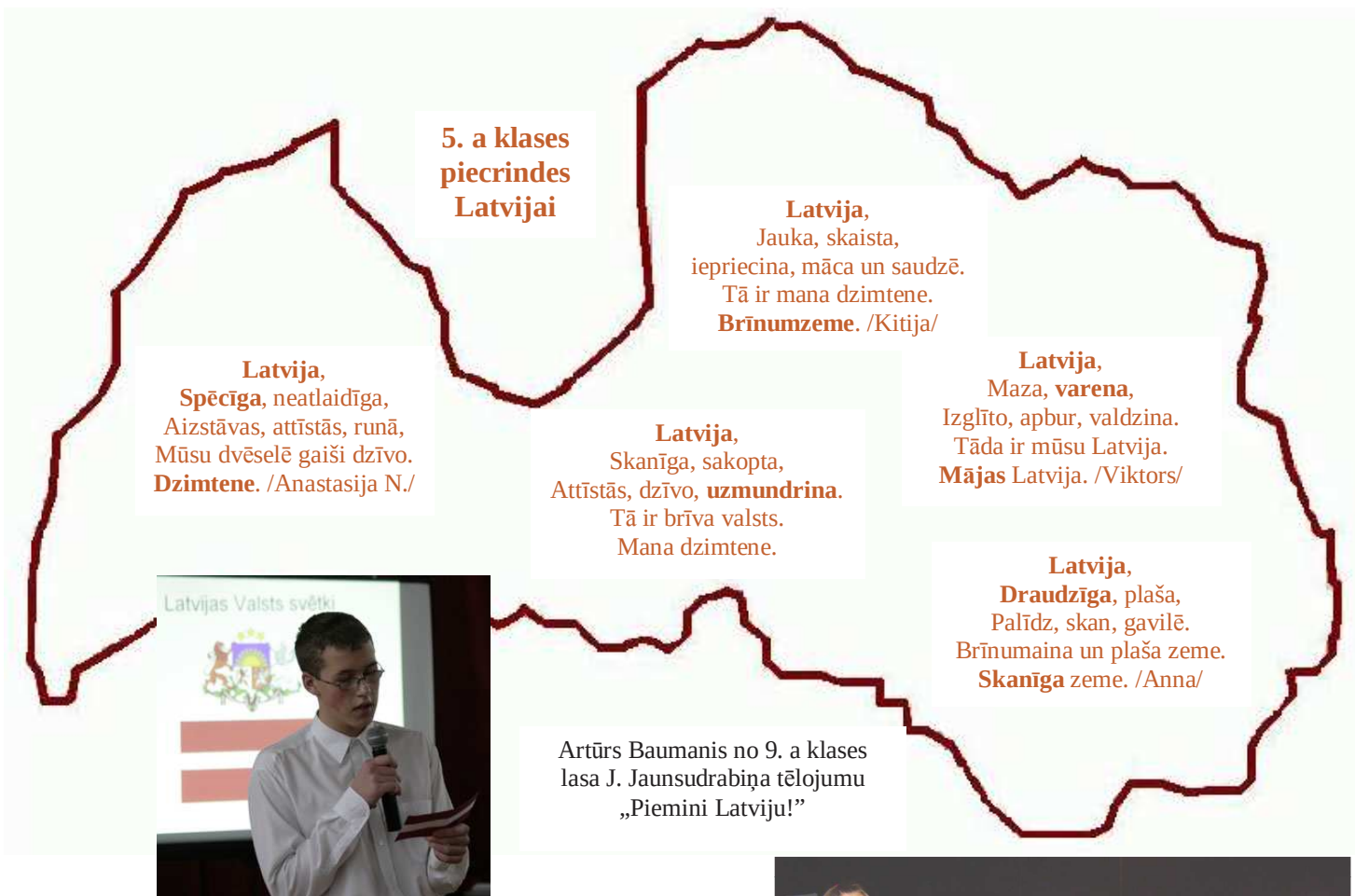
NOPIETNI

Svinīgā līnija „Latvijas Valsts svētki”

Par godu Latvijas Republikas Proklamēšanas 91. gadadienai 17. novembrī norisinājās svētku pasākums – svinīgā līnija, uz kuru skolas zālē pulcējās visa skola. Nopietnību šīs dienas rītā radīja skolas kora un 1. klases zēnu kora dziedātā mūsu valsts himna „Dievs, svētī Latviju!” un vēl vairākas patriotiskas dziesmas. Apsveikuma vārdus Latvijai un aicinājumu atzīmēt šo dienu kopā ar ģimeni izteica skolas direktore Vita Broka. Ar savu klātbūtni un svinīgu runu šogad mūs pagodināja arī Ķekavas novada domes priekšsēdētājs Roberts Jurķis. Savukārt skolotāja Ieva Apine bija noorganizējusi visa pasākuma norisi, sagatavojot prezentāciju par Latvijas vēsturi un iesaistot 8. a klases meitenes kā vadītājas. Paldies skolotājai Ievai, kā arī skolotājai Inārai Laurei par kora priekšnesumu sagatavošanu!

skolotāja Sandra Ozoliņa

Lāpu gājiens

11. novembrī ir Lāčplēša diena. Šajā dienā mēs atceramies latviešu karavīrus, kuri krita, lai mēs varētu dzīvot brīvā Latvijā. Arī mūsu skola piedalījās šīs dienas atzīmēšanā.

Vakarā mēs gājām lāpu gājienā uz Trušeļu kapiem. Kad izkāpām no autobusa, mums iedeva lāpas, un mūsu ceļš sākās. Ārā bija ļoti tumšs, bet mūsu lāpas apgaismoja visu ceļu.

Nonākot galā, mēs novietojām lāpas pie kapiem. Tad arī sākās atceres brīdis. Uztājās karavīru koris, un runāja Ķekavas skolēni. Šis brīdis mums likās ļoti pacilājošs un mēs ar klasi vairāk satuvinājāmies. Kaut arī šis mirklis nebija ilgs, mums tas paliks atmiņā ļoti ilgi.

Edgars Buka, 10. a

9. a klases meitenes Lāpu gājienā

Pārdomas 11. novembrī

11. un 18. novembris. Ļoti svarīgi datumi Latvijā. 18. novembris, 1918. gads. Latvijas Nacionālajā teātrī tiek proklamēta neatkarīga Latvijas valsts. 1919. gads, Brīvības cīņas par Latviju. Krietnā mazākumā esošā Latvijas armija padzen no Rīgas Bermonta karaspēku. Tieši tāpēc šie datumi ir tik nozīmīgi.

11. novembrī parasti ar vecākiem dodamies iedegt svečti krastmalā. 18. novembrī dodamies vērot uguņošanu. Manā ģimenē šie datumi ir svinami.

Annija Ušacka, 6. a

Arī citu 6. a klases skolēnu darbos par to, ko viņiem nozīmē abi novembra datumi, izteiktas līdzīgas domas. Krastmala, svečītes, Lāčplēša ordenis, salūts, tauta, varonība, cīņa, neatkarīga valsts, parāde, karogi, himna – šie vārdi nepieciešami, lai izstāstītu par vēsturiskajiem notikumiem un tagadni.

latviešu valodas skolotāja Ruta Ansone

IZGLĪTĪBA

Akcijas „Es lasu...” noslēgums

Š. g. novembrī 1. – 4. klases skolēniem notika akcija „Es lasu”. Akcijas mērķis bija mudināt skolēnus vairāk lasīt, veicināt vēlmi iepazīties ar dažām žanra grāmatām, domāt patstāvīgi. Akcijas laikā skolotāji vēroja, kā audzēkņi prot izmantot savas prasmes un iemaņas, uztvert svarīgāko izlasītajā, kā prot analizēt un loģiski paust savu viedokli.

Akcijas noslēgumā noskaidrojās, ka šī akcija pamudināja dažus skolēnus apmeklēt kā skolas, tā arī pilsētas bibliotēku.

Noslēguma dienās (19. un 20. novembrī) skolēni sapulcējās skolas zālē, lai dalītos pieredzē, kā un ko izlasījuši, parādīt savus radošos darbus pēc izlasītajām grāmatām.

Tā, piemēram, 2. a klases skolēni parādīja, kā viņi veica uzdevumu. Lai publicētu savu mīļāko grāmatiņu bērniem, bija jāveic vēl 3 soļi: jāparāda skolotājam lasītāja karti, kurā redzami lasīto grāmatu nosaukumi un izlasītās lapas puses, jāuztaisa pārdomu logs par izvēlēto grāmatu.

Vajadzēja parādīt arī izvēlēto grāmatiņu. Šo darbu spēja veikt 8 bērni no 2. a klases. Visi šie bērni reklamēja izlasītās grāmatas kopīgajā skolas pasākumā. Pasākuma gaitā skolēni rādīja ludziņas pēc iepriekš sagatavotām un pazīstamām pasakām. Tā 3. a klases skolēni tēloja Annas Sakses pasaku „Kurpīte”, 3. b – Šarla Perro „Pelnrušķīte”, 4. b – Lūisa Kerola „Alises piedzīvojumi Brīnumzemē”. Kā paši bērni teica – tēlot viņiem patika, un nākamajā pasākumā viņi labprāt piedalītos ludziņas iestudēšanā.

1. a klases skolēni sagatavoja mīklas par grāmatu un lasīšanu. 1. b un 2. b klašu skolēni lasīja dažādu autoru dzejoļus.

Pasākuma beigās 4. a klases skolēni iepazīstināja klātesošos ar saviem radošajiem darbiņiem – kladēm par izlasītām grāmatām un arī lasīja I. Zanderes dzejoļus no krājuma „Iekšīņa un ārīņa”.

19. novembrī skolā viesojās dzejniece un publiciste Inese Zandere.

Sākumskolas skolēni ar interesi klausījās dzejoļus, uzdeva dzejniecei jautājumus. Tikšanās pagāja brīvā, labvēlīgā atmosfērā. Bērni labprāt klausītos dzejnieci vēl un vēl... Bet pasākumam paredzētais laiks beidzās, un dzejniecei bija jādodas uz nākamo tikšanos.

Nobeigumā visas akcijas dalībnieki saņēma pateicības diplomus un garšīgas konfektes.

Paldies visiem čaklajiem lasītājiem par atsaucību, piedaloties akcijas norisē! Vēl lielāku paldies gribu pateikt skolēniem un skolotājiem, kuri nopietni strādāja un sagatavoja, un parādīja savus interesantos radošos darbus!

Visiem skolas lasītājiem Priecīgus Ziemassvētkus! Jaunas, radošas un bagātas tikšanās nākamajā – 2010. gadā!

Tatjana Andrejeva, skolas bibliotekāre

Sporta zālē kā īsts tirgus laukums

Jaunākie tirgotāji

Dzejniece Inese Zandere /pirmā no labās/

Rūdolfs Ralfs Terbets no 1. a uzdod mīklas

3. a klase gatavoja uzvedumu „Kurpīte”

Mārtindienas tirgus

Tirdziņš notika š.g. 22. oktobrī 4. stundas laikā un starpbrīžos. Skolas lielajā zālē bija daudz pārdot gribētāju, gan lielu un mazu, un pircēju, kas pirka, ko vien sirds kāro. Bērni pārdeva dažādus našķus, paštaisītas kūciņas, meitenes – dažādas krellītes. Man, piemēram, ļoti patika paštaisītās kūciņas, kuras bija ļoti gardas. Ja pārdeva to, kas nav pašu taisīts, nebija interesanti, jo tā jau var jebkurš – no mājām savākt visu nevajadzīgo un pārdot!

Mūs priecēja arī atbraukušie ķekatknieki „Tarkški” no Iecavas vidusskolas, kuri mūs izdancināja un ar mums kopā dziedāja Mārtindienas dziesmiņas. Galvenā fotogrāfe bija Sandra Ozoliņa, kura iemūžināja pircējus! To visu var apskatīt skolas mājas lapā www.balozuskola.lv.

Skolotājas arī piedalījās! Viņas priecājās par jauko tirdziņu un nopirktajām mantām! Paldies atbraukušajiem ķekatkniekiem, fotogrāfei un mūsu skolas direktorei Vitai Brokai par izdevušos pasākumu!

Elīna Popoviča, 8. a

SLUDINĀJUMI

18. decembrī plkst. 18.00
Baložu vidusskolas zālē notiks
Ziemassvētku koncerts

Mīļi aicināti skolēni, skolotāji,
vecāki un ciemiņi.

JAUNIE LITERĀTI

Krāsainas noskaņas 5. a klases rudens darbos

Aiz daudziem kalniem, upēm un jūrām bija sala, kurā viss bija dzeltenā krāsā. Tur bija sieri, saule, zelta kalni, viss tikai vienā krāsā. Kādu dienu es ar mammu aizbraucu uz turieni un bijām tik pārsteigti no visiem brīnumiem. Mēs ņēmām **sieru** un ēdām, ņēmām visu, kas tik mums patika. Mēs redzējām mazus rūķēnus, dažādus putnus, pat mušmire bija no siera. Pēkšņi es ļoti nobijos, kad pamodos. Pēc tam es atviegloti nopūtos: „Labi, ka tas bija tikai sapnis.”

Sandis Blūmentāls

„Dzeltenie cālēni.”

Cālēni dzīvoja daudz u jūdžu attālumā. Tie cālēni bija spilgti dzeltenā krāsā. Laukos viņiem piederēja vienīgi mazā kūts, kurā viņi no salmiem pina mazus vainadziņus. Kad cālēniem bija atļauts izskriet no kūts, tie uzreiz ātri, ātri skrēja uz smilšu kalnu. **Smilšu** kalnā viņi slēpa savus mazos graudus, kuri viņiem tika iedoti vienreiz gadā. Kad bija pienācis vakars, cālēni skrēja gulēt uz saulespuķēm.

Anna Tararuja

„Mana pasaule.”

Visa mana pasaule ir tik spilgta! Rudens lapas ir tik brīnumainā dzeltenā krāsā. Un tikpat daiļa ir **zeltainā** saulīte. Vēl dažas puķes brīnumjauki rotā manu dārzu, bet es šai pasaulē pati jūtos tik saulainā krāsā. Vakarā mēness atspīd tik jauks, un tā gaismā mana kaķa acis spīd tajā pašā smilšu krāsā. No rīta man vecmāmiņa rādīja tik jaukus cālīšus, kas šonakt bija izšķīlušies no zeltainām vistas oliņām.

Kitija Lode

Ir rudens, arvien vairāk lapu kļūst krāsainas. Vasarā ziedēja rozes. Bija tik skaisti! Ziemā mūsu mājiņā uguns pārņēma rozes un tagad arī siltumu un skaistumu. Pavasarī visu to, kas bija savācies pa rudeni, vasaru un ziemu, pārņēma mazas, skaistas puķītes.

Nu, re, katrā gadalaikā ir savs **„SARKANS”**

Anastasija Noskova

„Dzeltenā diena”

Ārā bija gaiša diena. Spīdēja saule, ziedēja puķes, un putni čivināja. Pa pļavu skraidīja zeltains suns. Viņš bija apmaldījies. Saimnieks gāja viņu meklēt un redzēja, ka viņu suns guļ pļavā blakus skaistai, dzeltenai puķei.

Krista Ratniece

„Dzeltenš”

Ir skaists rudens, kad rudens lapas krītot lēni dejo gaisā. Reiz jauns mākslinieks, kuram ļoti patika rudens, nodomāja, ka uzzīmēs „Rudens lapu deju”.

Mākslinieks žigli ķērās pie darba. Skicēja viņš ilgu laiku, kamēr beidzot uzskicēja. Nu mākslinieks vilka krāsas ārā, paņēma otu rokā un domāja, kādas krāsas izlietot rudens lapām. Viņš vilka sarkano, zaļo, oranžo, brūno un... „Vai, manu dieniņ!” mākslinieks iekliedzās. „Nav vissvarīgākās krāsas – **dzeltenās** krāsas.”

Naudas māksliniekam līdz nebija, kā samaisīt krāsas, viņš nezina, jo ir pavisam jauns mākslinieks, tāpēc prasa jums palīdzību, lūdzu, palīdziet viņam, un viņš būs jums pateicīgs!!!

Anna – Marija Vetere

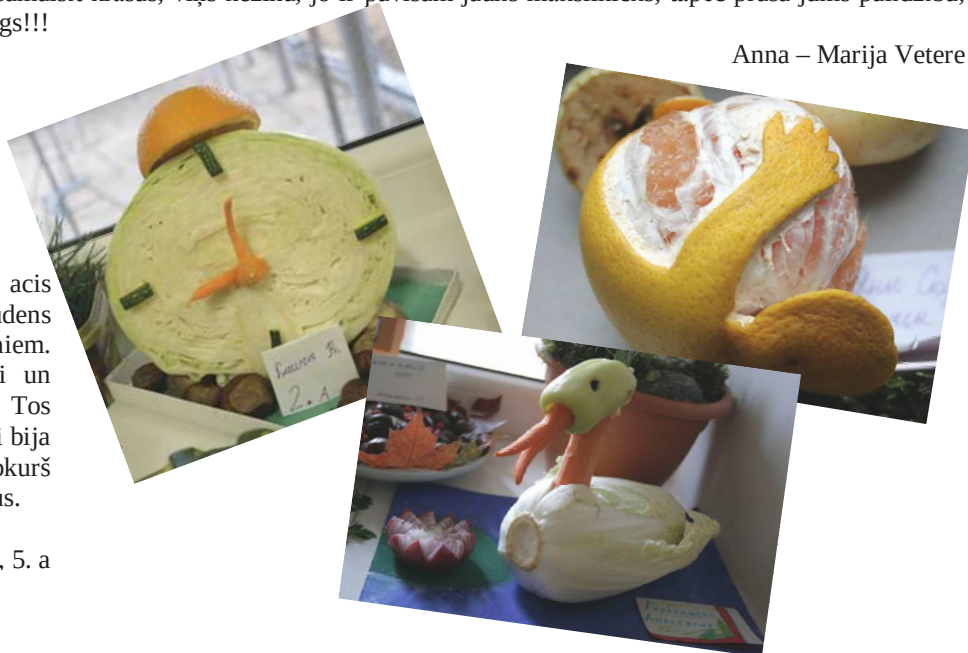
KULTŪRA

Rudens velšu izstāde

No 19. – 23. novembrim mūsu acis priecēja visdažādākie veidojumi no rudens augiem, lapām un arī dažnedažādiem dārzeņiem. Tur atradās skaisti putni, sacīkšu braucēji un daudz citu dzīvu būtnu vai priekšmetu. Tos veidoja bērni no 1. – 5. klasei. Visi veidojumi bija izstādīti pirmajā stāvā uz palodzēm, lai jebkurš garāmgājējs varētu apskatīt šos mākslas darbus.

Helēna Mūrniece, 5. a

Izrāde „Pifs”

Novembrī sākumskolas bērniem bija iespēja doties uz muzikālo izrādi „Pifa piedzīvojumi”. „Pifa piedzīvojumi” stāsta par vienkāršiem, smieklīgiem un neveikliem atgadījumiem sunīša Pifa un mūsu dzīvē. Lūk, ko raksta Anna no 3. a klases: „Es un Marija braucām uz izrādi „Pifa piedzīvojumi”. Galvenajā lomā bija dziedātāja Aisha. Man ļoti patika izrāde. Izrādē piedalījās kaķis Herkules, Pifa saimnieks Cēzars un Cēzara sieva Agate. Protams, arī pats pifs un pifa labākais draugs Dadū.”

Anna, 3. a

DAŽĀDI**„Īstenosim projektu kopā!”**

Baložu vidusskola īsteno biedrības „Partnerība Daugavkrasts” līdzfinansētu projektu. 2009. gada 16. novembrī starp Biedrību „Partnerība Daugavkrasts” un Baložu vidusskolu tika noslēgts līgums par projekta „Norāžu un marķējuma uzstādīšana skriešanas, slēpošanas, riteņbraukšanas un nūjošanas trasēs Ķekavas novada Baložu meža masīvā” finansēšanu. Projekta mērķis ir panākt bērnu un jauniešu ieinteresētību Baložu meža izmantošanā, kā arī radīt viņos labvēlīgu attieksmi pret mežu kā dabas bagātību, saudzējot to.

Rakstot projekta pieteikumu, tika definēta šāda problēma. Meža masīvs pie Baložu pilsētas ir piemērots dažādām sporta un veselīga dzīves veida aktivitātēm – skriešanai, slēpošanai, riteņbraukšanai, nūjošanai, pastaigai, taču mežā nav atzīmētas marķētas trases, kas ļauj cilvēkiem precīzi noteikt veikto attālumu.

Projekta gala rezultāts ir 4 dažāda garuma un reljefa formas trases, kas nomarķētas dabā ar fluorescējoša materiāla plāksnēm. Kā inovatīva un novadu vienojoša jāizceļ trase „Baloži-Ķekava-Baloži”, kuras garums vienā virzienā paredzēts aptuveni 11 km garumā.

Projekta sākuma datums noteikts 2010. gada 1. marts, un tas ilgs tieši divus mēnešus līdz 2010. gada 30. aprīlim. Projekta kopējās izmaksas sastāda 610,- LVL, un saskaņā ar līgumu Biedrības „Partnerība Daugavkrasts” līdzfinansējums paredzēts 450,- LVL apmērā, savukārt pārējo summu sedz vadošais partneris Baložu vidusskola un citi partneri.

Projektā kā partneri iesaistīti Baložu vidusskolas un Ķekavas vidusskolas skolēni un pedagogi, kā arī brīvprātīgie.

Projektā tiks iesaistīti Baložu vidusskolas un Ķekavas vidusskolas skolēni un pedagogi, kā arī brīvprātīgie.

Juris Žilko, projekta vadītājs

EKSKURSIJA**„Spoku vakars”**

Piektdien, 23. oktobrī, mūsu klase gāja uz Baložu kultūras namu. Tur pagrabā telpās mūs sagaidīja bibliotēkas darbinieki, kuri bija ģērbušies maskās. Sākās „Spoku vakars”!

Pagrabā bija ļoti tumšs. Sveču gaismā varēja saskatīt dažādus mošķus. Četri mūsu klases skolēni te lasīja sevis sacerētus „Spoku stāstus”, bet pārējie stāstīja atgadījumus no dzīves. Arī bibliotekāres lasīja „Spoku stāstus”.

Man un, es domāju, arī maniem klasesbiedriem šis „Spoku vakars” ļoti patika. Bija jautri un nedaudz bailīgi. Man patika tumšās telpas, skatuve, dekorācijas un stāstiņi. Prieku sagādāja arī dāvanīņas un „gudrības āboli”, kurus saņēmām par saviem spoku stāstiem.

Par „Spoku vakaru” raksta viena mana klasesbiedrene: „Man ļoti patika skatuves noformējums. Tas bija ar dažādiem spocīgiem zīmējumiem un svecītēm. Blakus skatuvei stāvēja galds ar spoku grāmatām. Dažiem skolēniem bija jālasa pašizdomāti spoku stāsti. Mums stāstīja īstus spocīgus atgadījumus. Pasākums bija ļoti interesants!”

Ceru, ka Baložu bibliotēkas darbinieki arī turpmāk rīkos līdzīgus pasākumus.

Ruta Kuļikovska, 4. a

Visa 4. a pie spokiem

Ruta lasa savu spoku stāstu

Laikraksta „Diena” konkurss

Katru gadu 9. klases skolēni visās Latvijas skolās atbild uz laikraksta „Diena” atsūtītajiem jautājumiem, un šogad arī mūsu klase atbildēja uz tiem. Jautājumi bija par šajā gadā Latvijā un ārzemēs notikušajiem spilgtiem notikumiem politikā, sportā, mūzikā, kino. Bija 30 pamatjautājumi un 5 papildus jautājumi. Uz jautājumiem atbildējām pirmās mācību stundas laikā. Daži jautājumi bija ļoti viegli, bet pie citiem jautājumiem vajadzēja mazliet ilgāk padomāt.

Domājot atbildes, varēja atcerēties, kas šogad bija noticis, vai arī pārbaudīt – vai tu esi labi sekojis līdzi notiekošajam Latvijā un ārzemēs. Man visvairāk patika jautājumi par politiku un kino.

Madara Pozdņaka, 9. a

BALOŽU VIDUSSKOLAS DZĪVE

WWW.BALUZUSKOLA.LV

